

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/290/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614210403
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5614210403.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, vo veci žalobkyne Y. L., U.. XX. XX. XXXX, R. D. L. XXX, proti žalovanej MINIHOTOVOSTĚ, a.s., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 852 453, o zrušenie tuzemského rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., Karloveské rameno 8, Bratislava, zo dňa 03. 12. 2014, sp. zn. SR 16776/14, sa **z r u š u j e**.
Stranám sa **n e p r i z n á v a** náhrada trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenu tunajšiemu súdu dňa 22. 12. 2014, žalobkyňa žiadala, zrušiť rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., Karloveské rameno 8, Bratislava, sp. zn. SR 16776/14 zo dňa 03. 12. 2014, ktorým jej bola uložená povinnosť uhradiť žalovanej 50,-eur s príslušenstvom, t. j. úrokom vo výške 5,15 % ročne od 12. 06. 2014 do zaplatenia, zmluvnou pokutou 12,-eur a trovami rozhodcovského konania 91,01 eur. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 06. 05. 2014 uzatvorila so žalovanou Zmluvu o úvere č. 447419, na základe ktorej jej žalovaná poskytla bezúčelový úver vo výške 50,-eur (ďalej len „zmluva“). V rámci rozhodcovskej zmluvy, kde je upravená rozhodcovská doložka bolo uvedené, že všetky spory vzniknuté z tejto úverovej zmluvy, zmenky alebo v súvislosti s ňou, sa budú rozhodovať v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným Slovenskou rozhodcovskou, a. s. v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovskom súde. Nakoľko si neplnila dôsledne povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy, podala žalovaná dňa 30. 10. 2014 písomný návrh na začatie rozhodcovského konania, pričom Stály rozhodcovský súd ju rozhodcovským rozsudkom zaviazal zaplatiť 50,-eur s príslušenstvom. Žalobkyňa tvrdila, že rozhodcovské konanie trpelo vadou absencie právomoci Stáleho rozhodcovského súdu z dôvodu, že rozhodcovská doložka je podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka neplatná ako neprijateľná zmluvná podmienka a z dôvodu, že nemala možnosť skutočne sa oboznámiť s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu, a preto sú tieto podmienky neprijateľné podľa § 53 ods. 4 písm. a/ Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa považovala konanie na Stálom rozhodcovskom súde za konanie, pri ktorom neboli zohľadnené normy na ochranu spotrebiteľa, a preto sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku aj v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 písm. j/ zákona o rozhodcovskom konaní. Tvrdila, že rozhodcovská zmluva nebola spotrebiteľom osobitne individuálne vyjednaná, čo vyplýva hlavne z toho, že žalobkyni ako spotrebiteľovi, nebol vysvetlený význam tejto zmluvy, ktorá obsahuje rozhodcovskú doložku a zároveň jej nebola daná ani možnosť túto zmluvu odmietnuť a podpísať bez toho, aby spotrebiteľ neprišiel o možnosť poskytnutia požadovanej pôžičky. Rozhodcovská zmluva v danom prípade predstavuje kompaktný, vopred pripravený celok, upravujúci riešenie sporov vyplývajúcich zo zmluvy. Rozhodcovskú zmluvu považovala žalobkyňa za absolútne neplatnú aj v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pretože aj keď rozhodcovská zmluva dáva možnosť výberu zmluvným stranám v prípade sporu medzi konaním pred rozhodcovským súdom a

súdom všeobecným, no následne konštatuje, že ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd. Žalobkyňa sa ďalej odvolávala na ustanovenia zákona č. 129/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a nakoľko zmluva neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, jedná sa o úver bez úrokov a bez poplatkov.

2. Žalovaná so žalobou nesúhlasila. Vo vyjadrení k žalobe zo dňa 05. 02. 2015 tvrdila, že pri uzatváraní zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že pre prípad, ak by došlo k sporu vyplývajúceho zo zmluvy, uzatvoria nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu a nie rozhodcovskú doložku. Žalovaná so žalobkyňou dňa 06. 05. 2014 pristúpili k podpisu samostatnej a nevýhradnej rozhodcovskej zmluvy, ktorá je uzatvorená platne v zmysle § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Žalovaná odmietla akékoľvek tvrdenia žalobkyne, ktoré by mali evokovať stav, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná. Navyše, ak mala žalobkyňa pochybnosti o platnosti rozhodcovskej zmluvy, resp. nesúhlasila s jej uzatvorením, mala v zmysle čl. II. bod 3 rozhodcovskej zmluvy zo dňa 23. 12. 2013 možnosť v lehote 10 dní od tejto odstúpiť, a to aj bez udania dôvodu. Toto právo však žalobkyňa nevyužila.

3. Tunajší súd vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom 7C/290/2014-63 zo dňa 20. 10. 2015, ktorým žalobe vyhovel a rozhodcovský rozsudok zrušil. Zároveň rozhodol aj o trovách konania tak, že žalobkyni tieto nepriznal a žalovaného zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku 331,50 eur.

4. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná, v ktorom okrem iného odkázala na stránku <<<https://www.minipozicka.sk/>>>, kde je možné názorne poukázať na to, ako presne prebieha uzatvorenie zmluvy a s akými predzmluvnými dokumentmi sa má možnosť klient oboznámiť predtým, ako potvrdí „odkliknutím“ žiadosť o úvere. Poukázala na to, že uzavretá rozhodcovská zmluva je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou doložkou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania, alebo súdneho konania. Už len z tohto pohľadu rozhodcovská doložka nevyžaduje od žalobkyne, aby spor so žalovanou vyriešila výlučne v rozhodcovskom konaní. Nesúhlasila ani s povinnosťou zaplatiť súdny poplatok vo výške 331,50 eur, nakoľko vo veci nebolo právoplatne rozhodnuté.

5. O tomto odvolaní žalovanej rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením 8Co/68/2016-100 zo dňa 31. 05. 2016 tak, že rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch uznesenia krajský súd vytkol okresnému súdu, že neuviedol, prečo považoval za potrebné aplikovať na danú vec ustanovenie zákona č. 244/2002 Z. z., účinného do 31. 12. 2014 a nie zákona č. 335/2014, účinného v čase rozhodovania súdu. Odvolací súd zároveň ustálil, že právny vzťah medzi stranami sporu je vzťahom spotrebiteľským, nakoľko zmluva o úvere je svojim charakterom spotrebiteľská zmluva, jej účastníkmi boli na jednej strane dodávateľ, ako osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti a na druhej strane spotrebiteľ, ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti.

6. Občiansky súdny poriadok bol s účinnosťou od 01. 07. 2016 zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pričom podľa § 395 ods. 1 CSP, tento zákon platí aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

8. Vo veci súd nariadil pojednávanie na deň 20. 10. 2016, ktorého sa žalovaná nezúčastnila, pričom svoju neprítomnosť ospravedlnila. V zmysle ustanovenia § 180 CSP súd rozhodol, že pojednávanie sa bude konať aj v neprítomnosti žalovanej.

9. Žalobkyňa zotrvala na podanej žalobe. Pokiaľ ide o okolnosti uzatvárania zmluvy uviedla, že nebolo možné prehrať video na stránke, ktorú žalovaná označila v odvolaní. Pokiaľ ide o jednotlivé kroky, popisované žalovanou v odvolaní, žalobkyňa súhlasila s tvrdeniami žalovanej uvedenými v bode 4. Potvrdila, že skutočne musela „odkliknúť“ tlačidlo „súhlasím s predzmluvnými dokumentmi“. Keď sa však dostala k predzmluvným dokumentom, boli tam rôzne informácie, napr. o podmienkach pôžičky, o možnosti predĺženia pôžičky a pod., ale podmienky rozhodcovskej zmluvy tam nenašla a to ani teraz, t. j. pred pojednávaním, uskutočneným dňa 20. 10. 2016. Tvrdila, že bez toho, aby odklikla tlačidlo „súhlasím

s predzmluvnými dokumentmi“, nemohla sa dostať k ďalšiemu kroku, t. j. k odoslaniu žiadosti o pôžičku. Nebolo jej teda dané na výber, či súhlasí alebo nesúhlasí s dokumentmi, ktoré sa mali otvoriť pri tomto kroku. Poukázala aj na to, že prostredníctvom Prvej oddelzovacej spoločnosti uhradila žalovanej sumu, ktorá jej bola poskytnutá, t. j. 50,- eur, čo dokladovala aj výpisom z účtu vedeného vo VÚB, zo dňa 19. 10. 2015.

10. Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

11. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

12. Podľa § 151 CSP

(1) Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

(2) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

13. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

14. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

15. Súd vo veci vykonal všetky navrhnuté dôkazy. Z listinných dôkazov vyplýva, že žalobkyňa a žalovaná uzavreli dňa 06. 05. 2014 o 10:24 hod. zmluvu o úvere, ktorou sa žalovaná zaviazala poskytnúť žalobkyni 50,-eur a žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť celkovú čiastku 64,-eur do 28 dní od poskytnutia úveru. Dňa 06. 05. 2014 o 10:24 hod. mala byť uzavretá aj rozhodcovská zmluva podľa § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, pričom podľa čl. II. bod 1 rozhodcovskej zmluvy, všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. 447419, uzatvorenej dňa 06. 05. 2014 o 10:24 hod., vrátane sporov o jej platnosť, mali byť riešené buď pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde, pričom právo voľby príslušného Stáleho rozhodcovského súdu podľa čl. I. bod 1 tejto zmluvy má žalujúca zmluvná strana, alebo pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu. Podľa čl. II. bod 2 rozhodcovskej zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy, vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou, v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu, založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu.

16. Zo spisu Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., Bratislava, zn. SR 16776/14 (ďalej len „rozhodcovský spis“), ktorý je súčasťou spisu tunajšieho súdu 1Er/2512/2015, bolo zistené, že MINIHOTOVOSTĚ, s. r. o. so sídlom v Bratislave, sa podaním zo dňa 28. 10. 2014 obrátila na Stály rozhodcovský súd s návrhom na začatie konania voči Y. L., pre zaplatenie istiny 50,-eur s príslušenstvom. K návrhu pripojila zmluvu o úvere zo dňa 06. 05. 2014, aj rozhodcovskú zmluvu zo dňa 06. 05. 2014. Y. L. (v rozhodcovskom konaní žalovaná) zaslala Stálemu rozhodcovskému súdu žalobnú odpoveď písomným podaním zo dňa 14. 11. 2014, doručeným tomuto súdu dňa 19. 11. 2014, ktorou namietala právomoc Stáleho rozhodcovského súdu z dôvodu, že rozhodcovská zmluva nebola osobitne individuálne vyjednaná a považuje ju za absolútne neplatnú. Vzhľadom na námietku príslušnosti Stáleho rozhodcovského súdu, nepovažovala za dôvodné sa podrobne vyjadriť k skutkovým okolnostiam žalobného návrhu. Stály rozhodcovský súd rozhodol rozsudkom zo dňa 03. 12. 2014, ktorým zaviazal žalovanú Y. L. zaplatiť žalobkyni MINIHOTOVOSTĚ, s. r. o. istinu 50,-eur s úrokom z omeškania 5,15 % ročne od 12. 06. 2014 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 12,-eur a trovy rozhodcovského konania 91,01 eur, všetko do 3 dní. Rozhodcovský súd vyznačil doložku právoplatnosti rozsudku dňom 30. 12. 2014 a vykonateľnosti dňom 02. 01. 2015. Návrhom, spísaným právnym zástupcom MINIHOTOVOSTĚ, s. r. o., Advocate, s. r. o., do zápisnice súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého,

PhD. dňa 04. 03. 2015, oprávnená MINIHOTOVOSŤ, s. r. o. podala návrh na vykonanie exekúcie voči povinnej Y. L. s tým, že ako exekučný titul bol označený vyššie citovaný rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Súdny exekútor vec zaevidoval pod sp. zn. EX 15231/15 a tunajšiemu súdu doručil dňa 03. 06. 2015 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením zo dňa 05. 08. 2015, č. k. 1Er/2512/2015-12, Okresný súd Liptovský Mikuláš povolil odklad exekúcie do právoplatného skončenia konania o zrušení rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a. s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 761, sp. zn. 16776/2014 zo dňa 03. 12. 2014, vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/290/2014 - proti tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený s tým, že o odvolaní doteraz nebolo rozhodnuté.

17. Na návrh žalobkyne bola uznesením tunajšieho súdu 7C/290/2014-30 zo dňa 05. 06. 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline 8Co/69/2016-95 zo dňa 30. 03. 2016, odložená vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku sp. zn. SR 16776/14 zo dňa 03. 12. 2014, vydaného Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., so sídlom v Bratislave, až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

18. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, v znení platnom do 31. 12. 2014 (ďalej len zákon č. 244/2002 Z. z.), rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

19. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z.,

(1) Rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

(2) Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

20. Podľa § 40 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z. z., účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku len ak jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy.

21. Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z., ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

22. Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z., žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

23. Z rozhodcovského spisu súd zistil, že rozhodcovský rozsudok zo dňa 03. 12. 2014 bol žalovanej Y. L. doručený dňa 08. 12. 2014. Žalovaná sa domáhala zrušenia tohto rozhodcovského rozsudku žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 22. 12. 2014, teda v zákonnej lehote 30 dní.

24. Podľa § 45 ods. 1 písm. e/ zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov

(1) Účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy.

25. Podľa § 47 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z., ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva

nepredvídala, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

26. Podľa § 73 ods. 1, 2, 3 zákona č. 335/2014 Z. z.

(1) Ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

(2) Na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté.

(3) Rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

27. Vzhľadom na citovanú právnu úpravu sa s účinnosťou od 01. 01. 2015 použijú ustanovenia zákona č. 335/2014 Z. z. aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 01. 01. 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 01. 01. 2015, však zostávajú zachované. Rozhodcovská zmluva sa teda spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia, ale konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku, neskončené do 31. 12. 2014, sa nedokončujú podľa zákona č. 244/2002 Z. z., ale sa dokončujú podľa zákona č. 335/2014. Rozhodcovskú zmluvu je preto potrebné posudzovať podľa predpisov účinných v čase jej uzavretia.

28. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“), právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

29. Podľa § 37 ods. 1 Obč. zák., právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

30. Podľa § 39 Obč. zák., Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

31. V predmetnej veci rozhodcovský súd konal na základe rozhodcovskej zmluvy, ktorá mala byť uzatvorená dňa 06. 05. 2014, zároveň so zmluvou o úvere č. 447419. Zo zhodných tvrdení žalobkyne a žalovanej vyplýva, že zmluva mala byť uzatvorená na diaľku, a preto bolo pre zachovanie písomnej formy nevyhnutné dodržať režim vzájomne vymenených listov medzi zmluvnými stranami, čo znamená doručenie ponuky na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy zo strany spotrebiteľky a následne prijatie tejto ponuky zo strany poskytovateľa. K takémuto vzájomnému vymeneniu zmluvy však nedošlo, čo v konečnom dôsledku nepriamo potvrdila sama žalovaná v odvolaní, kde popisovala jednotlivé kroky predchádzajúce uzavretiu zmluvy o úvere. Z tohto totiž vyplýva, že podmienkou žiadosti o pôžičku bolo totiž potvrdenie (odkliknutie) údaj „súhlasím s predzmluvnými dokumentmi“, medzi ktorými mala byť aj rozhodcovská zmluva. Medzi žalobkyňou a žalovanou bolo sporné, či medzi „predzmluvnými dokumentmi“ bola aj rozhodcovská zmluva. Pokiaľ by aj bolo pravdivé tvrdenie žalovanej, že rozhodcovská zmluva bola zakomponovaná do predzmluvných dokumentov, žalobkyňa, ako spotrebiteľka, nemala možnosť ovplyvniť ich obsah a ani nemohla uzavrieť zmluvu o úvere bez toho, aby akceptovala rozhodcovskú zmluvu. Potom chýbala autonómia vôle spotrebiteľa uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu, pričom vypočutím žalobkyne bolo preukázané, že mala záujem uzatvoriť len zmluvu o úvere. Žalovaná teda nepreukázala, že žalobkyňa, ako spotrebiteľka, individuálne dojedнала aj rozhodcovskú zmluvu. Vzhľadom k tomu, že zmluva o úvere, aj rozhodcovská zmluva, boli uzavreté v rovnakom okamihu - dňa 06. 05. 2014 o 10:24 hod., nemohlo dôjsť pred uzatvorením zmluvy o úvere k vzájomnému vymeneniu listín obsahujúcich rozhodcovskú zmluvu. Rozhodcovská zmluva potom nebola vôbec predmetom samotného jednania, jej uzavretie bolo len elektronicky vygenerované ako súčasť uzavretia zmluvy o úvere, a preto nemohlo dôjsť ani k platnému uzavretiu rozhodcovskej zmluvy v zmysle § 4 ods. 2 ZRK. Nakoľko predpokladom uplatnenia nároku žalovanej voči žalobkyňou v rozhodcovskom konaní bolo platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy a v predmetnej veci žalovaná nepreukázala jej uzavretie, nebola daná právomoc rozhodcovského súdu vec prerokovať. Preto súd v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 335/2014 o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní zrušil rozhodcovský rozsudok.

32. Keďže súd zrušil rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, môže po právoplatnosti tohto rozhodnutia pokračovať v konaní vo veci, v rozsahu uvedenom v žalobe, len na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania.

33. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Vzhľadom na výsledok konania právo na náhradu trov vzniklo žalobkyňi, ktorá mala vo veci plný úspech. Žalobkyňa si však trovy neuplatnila (tieto nevyčísliła), zo spisu jej žiadne trovy nevyplývajú, a preto súd stranám nepriznal náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.